

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 27626

гр. София, 08.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА ХР. П.

като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА ХР. П. Гражданско дело № 20231110111065 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл.140, ал.1 ГПК.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са относими, необходими и допустими.

Следва да се допусне поисканата от ищеца ССчЕ, тъй като касае изясняване на релевантни за спора обстоятелства.

Така мотивиран и на основа чл.140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЛАГА за послужване ч.гр.д.№ 59670/2022г. на СРС, 81 с-в.

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изслушването на ССчЕ със задачи, формулирА. от ищеца при депозит в размер на 300 лева, вносим от ищеца по сметка на СРС в едноседмичен срок от получаване на съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Л. Б. Б., тел. 0888 681 407.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в съдебно заседание на **14.11.2023г. от 13:30 часа**, за когато да се призоват стрА.те.

На стрА.те да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на ответника.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД по делото, както следва:

Предявени са от “Агенция за събиране на взема.я“ ЕАД срещу А. М. Х. обективно съединени установителни искове с правно основа чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 99, ал. 1 ЗЗД, чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на взема.я, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по гр.дело № 59670/2022г. по описа на СРС, 81 състав, а именно:

- сумата 4762,29 лева, представляваща дължима главница по Договор за кредит № 7000976118 от 16.05.2019г., ведно със законната лихва, считано от 02.11.2022г.,
- сумата 2229,71 лева, представляваща възнаградителна лихва, дължима за

периода от 22.12.2019г. до 25.12.2022г.,

- сумата 1503,76 лева, представляваща лихва за забава, дължима за периода от 23.12.2019г. до 02.11.2022г.

Ищецът “Агенция за събиране на вземА.я“ ЕАД твърди, че между „Ти Би Ай Банк“ ЕАД и ответницата А. М. Х. е сключен Договор за потребителски кредит № 7000976118 от 16.05.2019г., по силата на който на ответницата е предоставен кредит в размер 5043,62 лева, с краен срок на погасяване 25.12.2022г. Поддържа, че било уговорено отпуснатата парична сума да бъде върната на 43 бр. месечни погасителни вноски, всяка в размер на 190,30 лева, както и последна погасителна вноска в размер 190,21 лева. Посочва, че ответницата е поела задължението да върне отпуснатия кредит, ведно с уговорената възнаградителна лихва в размер на 3139,19 лева. В договора е предвидено също, че при забава в плащането на погасителните вноски, заемателят дължи и обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва върху просрочената главница. Поддържа, че кредиторът е предоставил паричната сума по личната банкова сметка на кредитополучателя. В допълнение посочва, че ответницата е уведомена за настъпилата предсрочната изискуемост на кредита на 13.07.2022г. По силата на Приложение № 1 от 25.11.2021г. към договор за цесия от 31.08.2018г. вземА.ята по договора се прехвърлени на ищеца, като към исковата молба ищецът представя уведомление за цесията. Моли за установяване на вземА.ята, предмет на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 59670/2022г. по описа на СРС, 81 състав. Претендира сторените в производството разноски.

Ответницата А. М. Х. е депозирала отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва исковите претенции. Противопоставя се на претенцията за заплащане на главница по процесния договор за кредит, като счита същата за завишена по размер. Оспорва датата, от която ищецът начислява обезщетение за забава. Противопоставя се и по отношение на сумите за възнаградителна и законна лихва, като намира, че същите не са съобразени с погасителния план. Излага съображения, че е погасявала суми по кредита, като е извършвала плащА.я в полза на първоначалния кредитор, както и по отношение на цесионера, които не са съобразени от ищеца. Позовава се на наличие на неравноправни клаузи в процесния договор за кредит.

В тежест на ищеца е да докаже възникване на правоотношение по договор за кредит с твърдяното от него съдържА.е, предоставянето на сумата и усвояването на кредита от ответника, претендиА.те размери на задълженията за главница, възнаградителна и мораторна лихва, настъпването на предпоставките за обявяване на предсрочна изискуемост на вземА.ята по кредита, а също така и твърдяното прехвърляне на вземА.я и надлежното уведомяване на ответника за същото.

При установяване на горните факти, в тежест на ответника е да докаже, че е изпълнил задълженията си за плащане на дължимите суми по договора.

На основА.е чл. 153 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване следва да бъдат отделени следните обстоятелства: наличието на валидно облигационно отношение между „Ти Би Ай Банк“ ЕАД и ответницата А. М. Х. по сключен Договор за потребителски кредит № 7000976118 от 16.05.2019г., по който на ответницата е предоставен кредит в размер 5043,62 лева, както и прехвърляне на процесните вземА.я в полза на “Агенция за събиране на вземА.я“ ЕАД , за което същата е надлежно уведомена.

Определението е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____